

Harangszó

XX. évf. 16. szám

Az Esztergom-Belvárosi és Vízivárosi Plébánia hírlevele

2016. május 1.

Olvasmány: *ApCsel 15,1-2. 22-29*

Evangélium: *Jn 14,23-29*

Szentlecke: *Jel 21,10-14. 22-23*

HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA

Jövő vasárnapi (Urunk mennybemenetele) szentírási szakaszok: Olvasmány: *ApCsel 1,1-11; Szentlecke: Ef 1,17-23. Zsid 9,24-28. 10,19-23; Evangélium: Lk 24,46-53;*

Az Oltáriszentségről morális szempontból

Krisztus Urunk szavai jelölik ki a katolikusok elsődleges erkölcsi kötelességét az Oltáriszentséggel kapcsolatban. Minden szentmisében felidézük: „*ezt cselekedjétek az én emlékezetemre*” (Lk 22,19b). Tartozunk az értünk életet adó Krisztusnak azzal, hogy jelenvalóvá tegyük, amit értünk tett, és ennek helye a szentmise. Ha életállapotunknak megfelelően, tehát papként, hívőként vagy kereső emberként megcselekedünk a szentmisét, akkor Jézus Krisztus jelen lesz az életünkben, emlékezni fogunk rá, amikor arra szükség van. Ha nem, nem. Fontos persze, hogy itt nem csak egyéni, hanem közösségi emlékezetről is szó van. Senki nem tart attól, hogy ha egy család életéből kimarad egy vasárnapi szentmise, akkor mindenestül elfelejtik Krisztus Urunkat. A gyerekek azonban kapnak egy fontos jelzést: jó-jó, szüleink igyekeztek misére járni, de azért annyira nagyon nekik sem volt fontos. Miért ne lenne elég, ha mi csak a nagyobb ünnepeken céloznánk meg a templomot? Az unokák kérdése az lesz, hogy miért kellene pont egy hideg katolikus templomban ünnepelni a Karácsonyt. A dédunokáknak már nem is lesz kérdésük... Három generáció alatt családok millióinak az életéből tűnt el így Krisztus Urunk emlékezete.

Legyen ez tanulság, fordítsuk meg a folyamatot ott, ahol mi állunk: mutassuk meg környezetünknek is, hogy a heti rendszerességű szentmisét tényleg csak a legsürgetőbb kötelességeink írhatják felül, pl. egy betegápolás, de az is csak akkor, ha tényleg nem tudjuk másra bízni. A Biblia szerint nem az ember van a szombatért, és nyilván a keresztény vasárnapért sem, de a zsidó szombat és a keresztény vasárnap igenis az emberért van. Tényleg vannak sürgető szükséghelyzetek, amikor valaki nem vétkezik, ha nem jön vasárnap szentmisére, de ne adjunk magunknak túl könnyű fölmentéseket!

A következő erkölcsi kérdés, hogy ha már ott vagyunk szentmisén, járuljunk-e szentáldozáshoz. Szent Pál szava szerint vizsgáljuk meg magunkat ezzel kapcsolatban (vö. 1Kor 11,28), és gondoljuk végig, hogy elszakadtunk-e a bűneinktől. Ezt a lelkiismeretvizsgálatot még a szentmise előtt érdemes elvégezni. Ha cselekedeteink közül azokat bánjuk, amiket az egyház és végső soron Krisztus is vétkesnek mond, és azokért adunk hálát, amiket az egyház és végsősoron Krisztus is helyesel, akkor nyugodtan jöhetünk áldozni, amennyiben rendszeres gyónók vagyunk. Bánatimánkban ígérjük meg Istennek, hogy amit megbántunk, azt - amennyire emlékezetünkől telik - meg is fogjuk gyónni, vagy - fordítva megközelítve - gyónásunkban tudva és akarva nem titkoljuk el.

Ha esetleg volna olyan bűn az életünkben, amitől aktuálisan nem tudunk elszakadni, mert nem látjuk tisztán a jó megoldást, akkor áldozni ne jöjünk ki, de higgyük, hogy Isten a szentmisén akkor is örömmel fogad bennünket, és a közösség szentmise-imádsága, amiben részt veszünk, az a helyzet, amin keresztül Isten a kiutat megmutatja és az üdvösségünket munkálja. Tény, hogy hétköznapi emberek esetében főleg párkapcsolati problémák lehetnek ilyen nehéz helyzetek, de Ferenc pápa pl. az Irgalmasság Évét meghirdető bullájában tudatosan nem erre utal, hanem bűnözőkkel és korrupt politikusokkal példálózik. Imádkozni egy korrupt politikusnak is joga van, ahogy a bibliai vámosnak is, de áldozásával azt sugallná, hogy teljes egységben él az egyházzal, és ez nem igaz.

Összefoglalóan azt mondhatjuk, hogy mindenki életállapotának megfelelően vegyen részt a szentmisén. Aki felszentelt áldozópap, az celebrálja a szertartást, vagy legalább concelebráljon, aki teljes egységben van az egyházzal, az áldozzon, akinek ez most nem ilyen egyszerű, az is vegyen részt a közös imádságban, hódoljon és adjon hálát Istennek.

Harmai Gábor plébános

emlékezés

Hála és köszönet!

Nővérem, Mara halálának első évfordulóján, most jutottam el arra, hogy köszönetet tudjak mondani mindazoknak, akik az elmúlt évben mellettem voltak a váratlanul jött szomorú helyzetben. Kétszer kellett megoperálni Marát: február 16-án és 22-én. Kilenc héten keresztül harcolt az életéért-majd feladta.

Első perctől mindkettőnk mellett volt Felföldi Éva doktornő, Beer Miklós atya, Kanász Gábor igazgató főorvos, Harmai Gábor Plébános atya. Köszönet érte!

Erőt adott a két lányom, öt unokám, unokatestvéreim. Nem utolsó sorban a sok barát és Mara volt tanítványai.

Sokat segített a Jó Isten, aki a nehéz kereszt mellé sok erőt is adott. A temetésen és gyászmisén tapasztaltam a sok kinyilvánított őszinte tiszteletet és szeretetet annak ellenére, hogy mindig szemtől szembe mondta el a véleményét, néha elég keményen - a csomagolással volt

a gond. Ezt Miklós atya a gyászmisén is alátámasztotta, amikor felidézte a püspökszentelési emlékeit. A gratulációján azt kérte, hogy Miklós atya „*továbbra is olyan maradjon, mint amilyen most*”.

Halálának első évfordulóján Plébános atya, Mátray Gabika sekrestyés, Ősi Marika és nem utolsó sorban Pálmai Árpád karnagy úr, aki a szentmisén orgonált, igaz szeretettel tették csodálatossá és megihitté a megemlékezést.

A szentmise után meghallgathattuk Pálmai Árpád lélekemelő orgonajátékát miközben úgy éreztük mindannyian, hogy Mara most is velünk van. Könnyes szemmel imádkoztunk. Mindenkinek nagyon köszönöm:

Mara húga Kató

...Egy szerény gondolattal szeretnék csatlakozni Kató néni irásához. Mara néni volt a Plébánia első híve akivel személyes kapcsolatba kerültem. Karakán személyiségnek tartottam és nagyrabecsültem. Amit kaptam megköszönöm, megköszönöm Istennek Mara néni...

Vjatrák Anna

Tanúságtétel**Egy éve nincs köztünk**

Az esti szentmisében emlékeztünk meg Németh Mara néniről 2016. április 19 – én.

Gábor atya bevezető gondolatában megfogalmazta, hogy mennyire érezzük kedves szolgálattevőnk hiányát.

A prédikáció végén kérte Mara néni közbenjárását, imáját mindannyiunkért.

Szeretnénk megköszönni Pálmai Árpád karnagy úr zenei szolgálatát. Külön kiemelném a mise utáni egyéni énekes imádságát.

Akik végig hallgattuk mindenki szemébe könnyet fakasztott. Ez az érzés leírhatatlan: megható percek voltak. Jó volt látni, hogy ez az este összehozta mindazokat, akik tisztelték szerették kedves Testvérünket. Ezt tapasztaltam meg mikor mentem bezárni a templomot: kis csoportok békésen csendesen beszélgettek.

Néhány gondolattal szeretnék megemlékezni tanáromról és munkatársamról. Édesanyámat tanította általános iskolában, engem a Kolping Szakképző Iskolában. Akkor, már megtapasztaltam segítő-készségét. Ugyan határozott egyéniség volt, de tele szeretettel.

Az Úr útjai kifürkészhetetlenek. Mikor a Plébániára kerültem munkatársnak, sok segítséget kaptam tőle. Ő vezetett be kedves hűgával Kató nénivel az irodai adminisztráció rejtelmeibe.

Hálás vagyok mindazért amit tőle kaptam. Imáimban és szívemben emlékéket őrzöm.

Kedd esti misén résztvevők nevében is szeretném megköszönni Gábor atyának és Pálmai Árpádnak, hogy méltóképpen emlékezhettünk Mara nénire.

Adj Uram örök nyugalmat neki, és az örök világosság fényeskedjék neki!

Nyugodjék békességben! Ámen.

Mátray Gabriella

lelkiség**Vianney Szent János gyakorlati tanácsai gyónóknak II.**

Negyedszer: Vianney Szent János sokszor biztatta a híveket és a gyónókat, hogy imádkozzanak gyóntatóikért. „A bűnbánóknak azért kell imádkozniuk, hogy a Jóisten megadja gyóntatóiknak a szükséges megvilágosítást és kegyelmet” – mondogatta. O maga imádkozott és bőjtölt a gyónóiért, és tőlük is ugyanezt kérte saját magáért és paptestvéreiért. Talán nincs még egy pap az egyháztörténelemben, aki nála jobban tudta volna, mekkora szüksége van a gyóntatónak az imádságra, hogy minden bűnbánó esetében hatékonyan cselekedhesen az Isteni Orvos nevében. Isten kegyelmére van szüksége, hogy ne csak a bűnt, hanem a bűnöst is megértse, hogy türelmes tudjon maradni azokkal, akik próbára teszik a türelmét, kedves az érzékenyekkel, határozott azokkal, akiknek egy egészséges lelki fenékbegrúgásra van szükségük; hogy együtt zokogjon azokkal, akik nem éreznek bűnbánatot, hogy reményt adjon az elkeseredetteknek, világos útmutatást az eltévedteknek; s hogy tudja, mit mondjon és mit ne, hogy a bűnös elforduljon a bűntől és hűséges legyen az evangéliumhoz.

Nagyon fontos, hogy a hívek, amint Vianney Szent János tanácsolja, imádkozzanak a gyóntató papokért. Aki nem pap, szinte el sem tudja képzelni, mennyire nehéz a gyóntatónak megtalálnia az igazságság és az irgalom rendkívül kényes egyensúlyát, amikor például olyasvalakit gyóntat, aki égbekiáltó bűnt követett el. Alig tudja elképzelni, mekkora fájdalmat él át, amikor nem oldozhat fel valakit, aki nem hajlandó lemondani a következő bűnalkalmáról; vagy amikor egy gyerek szinte megfagy, és nem hajlandó megszólalni a gyóntatószékben. Nehéz elgondolni, milyen az, amikor valaki teljesen érthetetlenül viselkedik, s mégis mintha erkölcsi útmutatást kérne, vajon bűnös dolgot tett-e. És szinte megoldhatatlan, amikor egy-egy gyónó olyan, munkahelyen vagy a családban felmerülő erkölcsi kérdésben kér útmutatást, amely előtt a legnagyobb teológusok is tanácstalanul állnának. S ha ráadásul mindez öt perccel a mise kezdete előtt történik...! Mindezek és még sok más ok miatt: imádkozzunk a gyóntatókért!

Ötödször, a papok védőszentje mindig emlékeztette gyónóit, hogy ha Isten irgalmában szeretnének részesülni, nekik is irgalmasnak kell

lenniük másokkal. „Ha nem bocsátok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg bűneiteket” – mondja Jézus az evangéliumban (Mt 6,15). Sokszor a lelkükre kötötte, hogy a kapott feloldozás fejében hetvenszer hétszer kell megbocsátaniuk másoknak. „A Jóisten csak azoknak bocsát meg, akik megbocsátanak. Ez a törvény.”

Végül Vianney Szent János nemcsak megbocsátásra buzdította gyónóit, hanem arra is, hogy másokat is biztassanak Isten megbocsátásának elfogadására. A bűnbánat szentségének örömteli apostolaivá próbálta tenni őket, akik családjukban és tágabb környezetükben hirdetik, mekkora örömet jelent, hogy bűneik megbocsátottak. Egyetlen boldog „ügyfél” tanúságtétele többet ér, mint száz szentbeszéd a bűnbánat szentségéről. Az, hogy robbanásszerűen nőtt a jelentéktelen kis Arsba érkező gyónók száma, nemcsak Isten kegyelmének és a plébános imáinak köszönhető, hanem a sok bűnbánó tanúságtétele is, akiknek örömteli beszámolóit minden reklámnál többet jelentettek.

Nagy tanulság ez valamennyiünk számára azokkal kapcsolatban, akikről tudjuk: nagyon rászorulnak Isten irgalmára. Legtöbbször nem azzal tudjuk visszatéríteni őket, hogy nekik szegezzük: menjenek el gyónni – hanem azzal, hogy mi magunk szentgyónáshoz járulunk, és utána elmondjuk nekik, milyen hatalmas örömet jelent, hogy kiengesztelődünk az Atyával.

forrás: Magyar Kurír (a cikk P. Roger J. Landry írásának összefoglalója, amely a catholicity.com-on jelent meg).

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: 20 / 776-9998**HIRDETÉSEK**

+ Jövő hét ünnepei, emléknapjai: hétfőn: SZENT ATANÁZ PÜSPÖK ÉS EGYHÁZTANÍTÓ, kedden: SZENT FÜLÖP ÉS SZENT JAKAB APOSTOLOK, szerdán: BOLDOG CEFERINO GIMÉNEZ MALLA VÉRTANÚ, vasárnap: URUNK MENNY-BEMENETELE

+ Anyák napja alkalmából szeretettel köszöntjük az édesanyákat!
+ Májusi litániát imádkozunk a hónap egész folyamán a hétköznapi szentmisék végén.

+ Húsvéti lelki délutánt tervezünk május 7-én 13 órától Török Csaba atya vezetésével. Török Csaba atya a Vatikáni Rádió volt munkatársa, a katolikus televízió adások referense, az Esztergomi Hittudományi Főiskola tanára.

+ Szülői értekezlet lesz az elsőáldozók szülei részére május 9-én, hétfőn du. 5 órakor.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

Hétfő, Kedd, Csütörtök, Péntek: **este 7 óra**

Szerda **este 7 órakor** vagy zsolozsma áldoztatással, vagy szentmise zsolozsmával

Vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **½ 8; szombat: este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden csütörtök: 20:00-20:30: szentségimádás (Belváros)

minden péntek: 18.00-19.00: **gyóntatás** és szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten kereszteltük Russói Józsefné Hermann Ilona Ágnes

A héten temettük Széll Kálmánt

Mária Rádió: Fm 97,4 Mhz ; Magyar Katolikus Rádió: **Fm 92,5 Mhz**

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vizivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós; Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

Plébánia e-mail: sztpeterespal@egomnet.hu

Telefonflotta ügyek: belvizegom@gmail.com

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

Plébániai fogadó órák: hétköznap, hétfőtől - péntekig du. 15-18h között

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-0000029-05960007

A Vizivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

Weboldalaink: www.belvarosiesztergom.hu; www.evizivaros.hu;

Facebook: Esztergom-Belvárosi-Plébánia